

A Today we will learn בע"ה of דף ד יומא 'מס'
 The topics we will learn about include the following:
 More details about the separation of the כהן before the יום כיפור service and the פרה אדומה service.

A More details about the separation of the כהן before the יום כיפור service and the פרה אדומה service

B When was קבלת התורה and when did משה go up the mountain to get the לוחות - the tablets.

B When was קבלת התורה and When did משה go up the mountain to get the לוחות

C Some of the key terms and concepts we will learn about include:
 חנוכת המשכן - the 7 days leading up to the dedication of the משכן on ראש חודש ניסן - שבועת ימי המילואים
 צדוקים - People who did not accept תורה שבעל פה. They interpreted תורה שבכתב literally - and disagreed with the Chachamim's explanations of תורה שבכתב - the written תורה.

C שבועת ימי המילואים
 צדוקים

1 So Let's review...
 On the previous Daf we learned the Machlokes between רבי יוחנן and ריש לקיש, as to the source of יום פרישה שבועת ימים - Separating the כהן גדול seven days before כיפור.
 רבי יוחנן derived it from the מילואים, from the Posuk;
 כאשר עשה ביום הזה צוה ה' לעשות לכפר עליכם -
 כישרא derived it from קבלת התורה at הר סיני - where it says:
 וישכון כבוד ה' על הר סיני
 ויכסהו הענן ששת ימים
 -ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן
 From here we learn;
 כל הנכנס במחנה שכינה טעון פרישה -
 Anyone who will enter מחנה שכינה must have פרישה.

1 **פרישת שבעה ימים**

קבלת התורה	ריש לקיש	שבועת ימי המילואים	רבי יוחנן
ויכסהו הענן	כל הנכנס במחנה שכינה טעון פרישה	כאשר עשה ביום הזה צוה ה' לעשות לכפר עליכם	יום כיפור
ויקרא אל משה ביום השביעי			

2 Our daf began where רבי יוחנן attempts to prove his position from a Braisa which says;
 זה וזה מזין עליו כל שבעה מכל חטאות שהיו שם -
 During the seven days before Yom Kippur they would sprinkle the water and ashes on the Kohen Gadol from all the existing פרה אדומות.
 Now, according to רבי יוחנן, this too is derived from the מילואים, where they also sprinkled for seven days.
 And although they sprinkled blood during the מילואים and not water, that was because the first פרה אדומה had yet to be burned.
 And, as we learned in a ברייתא taught by ר' חייא - נכנסו מים תחת דם -
 The פרה אדומה water took the place of the דם.
 However, ריש לקיש, who derives פרישה from הר סיני where no sprinkling took place, he holds that sprinkling before יום כיפור was done only as a מעלה בעלמא - An added level of purity, and not because of a תורה requirement.

2 **ברייתא**

זה וזה מזין עליו כל שבעה מכל חטאות שהיו שם

this is derived from the מילואים

But blood was sprinkled there - not water!

ר' חייא - נכנסו מים תחת דם

ריש לקיש however holds...
יום כיפור יום כיפור was only a מעלה בעלמא

3 תניא כוותיה דרבי יוחנן תניא כוותיה דריש לקיש
 The gemora goes on to give separate proof to both רבי יוחנן and ריש לקיש,
 רבי יוחנן First
 The gemora quotes a ברייתא that פרישה before Yom Kippur is derived from מילואים.
 The possik by Yom Kippur says:
 בזאת יבא אהרן אל הקדש -
 יום כיפור on קדשי קדשים will enter the אהרן.
 However since this Posuk is also in the context of the מילואים, since it follows the words אחר מות בני אהרן - which took place Rosh Chodesh Nissan - therefore, says the braissa, we compare the two and say;
 Just as during the מילואים שבעת ימי המילואים - פירש שבעה ושמש יום אחד -
 while משה taught him the עבודה - and he then served one day of the המשכן -
 So too, before יום כיפור, פורש שבעה ומשמש יום אחד -
 תלמידי גדול must be separated for seven days, while two חכמים - two Torah scholars teach him the עבודה, and he then serves one day of כיפור יום.

3 **תניא כוותיה דרבי יוחנן - תניא כוותיה דריש לקיש**

פרישה ליום כיפור ימי המילואים

בזאת יבא אהרן אל הקדש

this posuk is also in the context of the מילואים

ימי המילואים	יום כיפור
פירש שבעה ושמש יום אחד	פירש שבעה ושמש יום אחד

4 The breissa then quotes a second possik:
 כאשר עשה ביום הזה ל' לעשות לכפר עליכם
 The Gemara explains that if we had only one Posuk we might have thought that פרישה was required only on the first כיפור, or only by the first Kohen Gadol, Ahahron HaKohein. Therefore, we need both Psukim to teach that פרישה is required all the time - all Yom Kippurs, and all Kohanim Gedolim.

4

A second possik...

**כאשר עשה ביום הזה
 צוה ה' לעשות לכפר עליכם**

*to teach that פרישה is required
 all the time*

5 The Gemara then brought a ברייתא to support ריש לקיש who holds that we learn פרישה from קבלת התורה.
 The ברייתא cites a מחלוקת regarding the פסוק written at the end of פרשת משפטים:
 וישכון כבוד ה' על הר סיני
 וכסהו הענן ששת ימים - ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן
 And the Glory of Hashem rested on Mount Sinai and covered for six days, and then called to Moshe on the seventh day.

5

**תניא כוותיה דריש לקיש
 פרישה ליום כיפור < קבלת התורה**

ר' יוסי הגלילי וישכון כבוד ה' על הר סיני ויכסו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן

ר' עקיבא the six days before קבלת התורה

ר' יוסי הגלילי first six days after קבלת התורה

the cloud covered the mountain not משה

משה עלה בענן ונתכסה בענן ונתקדש בענן

He called to משה and all of ישראל

משה was singled out

אלהם כבוד אלהם

These six days are included in the total of forty days on the mountain

ר' יוסי הגלילי says this refers to the first six days AFTER קבלת התורה and the beginning of the forty days that משה spent on the mountain to receive the לוחות.
 משה עלה בענן ונתכסה בענן ונתקדש בענן - משה went up in a cloud, was covered by the cloud, and was sanctified in the cloud in order to receive the לוחות in complete קדושה.
 These six days were included in the total of forty days spent on the mountain.
 Otherwise, the forty days would end on the 23rd of תמוז and we know that משה broke the לוחות on the 17th of תמוז.

ר' עקיבא disagrees and says that this Posuk is referring to the six days BEFORE קבלת התורה, beginning with חודש סיון.
 Therefore, when it says; משה, the cloud covered, it refers to the mountain, not משה.
 As Rashi explains; Because in those days משה went up and down several times, as detailed in שבת מסכת.
 When the פסוק says; ויקרא אל משה, He called to משה, it means משה and all of ישראל who were standing there to receive the עשרת הדברות.
 משה was singled out למשה כבוד למשה - to honor משה, but really everyone heard. Although we learned that only משה heard the Voice of Hashem, that was only outside the משכן, but everyone heard Hashem at הר סיני. Another answer is that when the word דיבור is used in the תורה, everyone hears it. When the word משה is used, משה hears it.

6 The *מגמרא* goes on to explain that this *Machlokes* of ר' יוסי הגלילי - *ור' עקיבא* is dependent on the *Machlokes* of the מתן תורה as to the date of תורה - *חכמים ור' יוסי*.

ר' יוסי הגלילי holds like the *חכמים* that בששה בחודש ניתנה תורה - The *תורה* was given on the sixth of *סיון* and *משה* went up the mountain the next day. Accordingly, he cannot say that this *Posuk* is referring to before מתן תורה and *ויקרא אל משה ביום השביעי* means that *משה* was called to receive the *דברות* on the seventh day, because it was already given on the sixth day. Therefore, this *Posuk* must be referring to AFTER *עשרת הדברות* - after the *דברות* were said, when *משה* went up to get the rest of the *תורה*.

However, ר' עקיבא holds like ר' יוסי that בשבעה בחודש ניתנה תורה - The *תורה* was given on the seventh of *סיון*. Therefore, this *Posuk* can indeed be referring to the six days before התורה, and *עשרת הדברות* was called on the seventh day to receive the *דברות*.

7 Now, the opinion of ר' יוסי הגלילי supports ריש לקיש that we learn פרישה from התורה. קבלת התורה, because it was only done נתן, *נתן* says, we cannot derive separation from התורה, because it was only done - *למרק אכילה* and שתיה שבמעיו לשומו כמלאכי השרת - To cleanse *משה* of any food or drink in his system so that he could be like an angel - *מלאך*.

קבלת התורה, because it was only done *ר' מתיא בן חרש* says, we cannot derive separation from התורה, because it was only done - *לאיים עליו* כדי שתהא תורה ניתנה באימה ברדת ובזיע - To place awe upon *משה*, so that the *תורה* would be given in awe, trembling, and sweat as the *פסוק* says: *עבדו את ה' ביראה וגילו ברעדה* - Serve Hashem with fear, and rejoice in trembling. *ר' אדא בר אבא* explained in the name of *רב* that in a situation of rejoicing like *תורה*, the giving of the *תורה*, there should be trembling.

8 The *מגמרא* now explains some *פסוקים* related to *משה* and קבלת התורה. One *פסוק* says; And *משה* was not able to enter the *משכן* because the cloud was resting upon it. Another *פסוק* says; and *משה* went through the cloud. *ויבא משה בתוך הענן*. The *מגמרא* has two answers for this contradiction. *ר' אלעזר* says that Hashem grabbed *משה* and brought him through the cloud. *ר' ישמעאל* the school of *דבי ר' ישמעאל* said that the word *בתוך הענן* - through - is the same word used by *סוף*, the splitting of the sea. Just like during *סוף*, there was a path through the water, *משה* also went through a path in the cloud.

9 The פסוק says;
 - ויקרא אל משה וידבר
 And Hashem called to משה and spoke.
 The calling came before the speaking to teach us דרך ארץ, the proper way to behave, as ר' חנינא said: לא אמר אלא אם כן - קורא -
 A person should not speak to someone else unless he calls to him first.
 The פסוק continues and said לאמר - to say. According to רש"י; ר' מוסיא explains that it's as if it says לא אמור - do not say. From here we learn that someone who is told something by his friend is not allowed to tell others without permission.

9 The פסוק says...
ויקרא אל משה וידבר ה' ... לאמר
 it's as if it says **לא אמור**
 do not tell others without permission
 Calling came before the speaking to teach us דרך ארץ as ר' מוסיא said: לא יאמר אדם דבר לחבירו אלא אם כן קורא

10 The Gemara next cites a מחלוקת between ר' יוחנן and ר' חנינא whether all מעבב by the מילואים are עבודות.
 דאיתמר מלואים ר' יוחנן ורבי חנינא חד אמר כל הכתוב בהן מעבב בהן וחד אמר דבר המעבב לדורות מעבב בהן
 One says that everything written in the context of the מילואים is מעבב, and the other says only those things that would be מעבב during the מילואים - in the future - were מעבב during the מילואים.
 Now, earlier on דף ג' ע"ב the Gemara cited ריש לקיש asking ר' יוחנן if פרישה from the מילואים, if פרישה was not done for the סגן כהן גדול, it should be מעבב - since it would prevent the the סגן כהן גדול from fulling in - in the event that he was needed.
 The fact that ר' יוחנן does not refute this question proves that he is the one who says that מעבב בהן מעבב בהן - everything written in the context of the מילואים is מעבב.

10 איתמר - מלואים - ר' יוחנן ורבי חנינא
 וחד אמר **דבר המעבב לדורות מעבב בהן**
 ר' חנינא
 חד אמר **כל הכתוב בהן מעבב בהן**
 ר' יוחנן

The Machlokes is further elaborated on the next Daf.